

Sygn. akt III Kow.1821/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 10.02.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Człuchowie - Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego A. B. (B.) s. W.** i M. z d. Bieleń, ur. (...) w W., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w W. z dnia 03.12.2007r., sygn. akt IIK 312/07 za czyn z art.279§1kk, art. 11§2kk, art. 275§1kk, art. 278§1kk, art. 281kk, art. 64§1kk, art. 91§1kk, art. 278§5kk, art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Okręgowego w K.z dnia 10.02.2009r., sygn. akt II K 134/08 pkt 5 za czyn z art.310§1kk, art.310§3kk, art. 14§1kk, art. 278§1kk, art. 279§1kk, art. 60§1, art. 60§6 pkt 1, art. 91§1kk na karę 3 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w W. z dnia 24.11.2015r., sygn. akt IIK 69/15 za czyn z art.278§1kk, art.11§2kk, art.276kk, art. 64§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§2kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanemu A. B. (B.) s. W.**;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. G. M. kwotę 147,60 zł. brutto (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany A. B. złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, uzasadniając go swoją gotowością do wcześniejszego opuszczenia zakładu karnego oraz tęsknotą za rodziną. Dodał, że więcej nie wejdzie w konflikt z prawem.

Uprawienie do ubiegania się o takie zwolnienie skazany nabył po odbyciu 2/3 części kary tj. w dniu 16.02.2015r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z treści art. 77§1 kk wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd ustaleń w tym zakresie może dokonać w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu.

Chcąc określić czy warunki i właściwości osobiste skazanego przemawiają za uwzględnieniem wniosku należy odwołać się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego z dnia 11.02.2015r. wynika, że skazany ma córkę z którą nigdy nie utrzymywał kontaktu, niełożył na jej utrzymanie. Skazany, na wolności, przed osadzeniem w zakładzie karnym funkcjonował w środowisku patologicznym, wśród osób uzależnionych od alkoholu. W czasie ostatniego pobytu na wolności, skazany nadużywał alkoholu i najprawdopodobniej substancje psychotropowe. Ma

negatywną opinię w miejscu zamieszkania. Skazany pozostawał pod dozorem w czasie którego jego zachowanie oceniono jako negatywne.

Z opinii sądu psychiatrycznej z dnia 28.08.2007r. wynika, że u skazanego rozpoznano zaburzenia osobowości, uzależnienie od narkotyków.

Z informacji z dnia 15.12.2015r. psychologa więziennego wynika, że skazany nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego i nieagresywnego zachowania.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Z opinii Dyrektora ZK C. wynika, że skazany w czasie odbywania kary był raz nagrodzony regulaminowo. Skazany został dwukrotnie ukarany dyscyplinarnie, m.in. za znieważenie funkcjonariusza wulgarnymi słowami oraz ujawnienie przy osadzonym podczas kontroli osobistej płaskownika wyrwanego z łóżka oraz sznurka sporządzonego z porwanego prześcieradła. To oznacza, że skazany nie w pełni zaakceptował normy i obowiązki jakim został poddany w związku z odbywaniem kary w warunkach izolacji więziennej.

Ponadto, skazany odbywał karę w jednostce penitencjarnej typu półotwartego jednak w dniu 31.12.2014r. został zakwalifikowany do zakładu karnego typu zamkniętego, z uwagi na wpłynięcie kolejnych wyroków do wykonania oraz zdiagnozowane uzależnienie od środków odurzających.

Dokonując oceny postawy skazanego należy stwierdzić, że w czasie odbywania kary jego zachowanie jest zmienne, z przewagą negatywnego, co uzasadnia poddanie skazanego dalszemu procesowi oddziaływania wychowawczego w warunkach zakładu karnego.

W opinii wskazano, że skazany, wobec położonych nie zawsze przyjmuje regulaminową postawę, potrafi odnosić się w sposób wulgarny. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Obecnie, skazany oczekuje na konsultację psychiatryczną w celu potwierdzenia diagnozy uzależnienia od alkoholu. Podkreślić również trzeba, że skazany należy do podkultury przestępczej tzw. „cwaniaków”.

Z treści art.116a pkt 1 kkw wynika że skazanemu nie wolno uczestniczyć bez zgody lub wiedzy położonego w tego typu strukturze nieformalnej. Sąd penitencjarny w pełni podziela utrwalone orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, iż przynależność do podkultury więziennej nie pozwala uznać zachowania skazanego za pozytywne i prognozuje dalszy jego negatywny stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

Nie można pominąć również tego, że skazany karę odbywa w systemie zwykłym i mimo motywacji nie jest zainteresowany zmianą na system programowanego oddziaływania. To wskazuje na to, że skazany nie włączył się szczególnie aktywnie w proces resocjalizacji. (vide : postanowienie z dnia 25 sierpnia 2010 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKzw 672/10).

Dodać trzeba, że skazany nie został zakwalifikowany do tzw. systemu przepustkowego. Sprawdzenie skazanego w warunkach wolnościowych jest zasadne jeśli uwzględni się wyjątkowo naganne zachowanie skazanego na wolności, w tym nadużywanie alkoholu i przebywanie wśród osób zdemoralizowanych.

Sąd penitencjarny podziela podgląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie zaprezentowany w postanowieniu z dnia 19.12.2006r., iż skazany przed uzyskaniem warunkowego zwolnienia powinien być sprawdzony w warunkach poza zakładem karnym. Podobne stanowisko wynika z utrwalonego orzecznictwa Sąd Apelacyjnego w Gdańsku wyrażonego w postanowieniach: z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzw 723/15).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile

wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we W. sygn. II AKzw 709/04).

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazany dopuścił się popełnienia czynów m.in. z art.279§1kk, art.275§1kk, art.278§1kk w zw. z art.64§1kk, art.310§1kk, art.276kk. Popełnione przestępstwa wskazują na to, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym.

Za takim stanowiskiem przemawia również ustalona karalność skazanego. Z informacji z KRK wynika że skazany był 14-krotnie karany. Nadto, z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia 23.12.2015r. wynika, że skazany jest recydywistą penitencjarnym, bowiem w dniach 25.04.2006r. i 22.10.2012r. opuszczał zakłady karne po uzyskaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Wskazać trzeba, że postanowieniem z dnia 3 września 2014r. w sprawie III K.. (...)owz Sąd Okręgowy wK.odwołał skazanemu warunkowe zwolnienie udzielone w dniu 22.10.2012r. Powodem takiej decyzji Sądu była naganna postawa skazanego prezentowana w okresie próby. Jak ustalono skazany zaprzestał realizowania nałożonych na niego przez Sąd obowiązków, zaczął nadużywać alkoholu i zażywać środki odurzające. Nie kontynuował terapii odwykowej, a poprzez popełnienia wykroczeń naruszał obowiązujący porządek prawny. Postawy skazany nie zmienił mimo pisemnego upomnienia przez kuratora. Skazany był warunkowo zwolniony także w 2006r.

Istotne w sprawie jest to, że skazany kolejne przestępstwo popełnił po opuszczeniu jednostki penitencjarnej tj. w nocy 1 / 2 kwietnia 2014r. (w sprawie IIK 69/15). Dodać trzeba, że skazany uprzednio popełnił także liczne przestępstwa i wykroczenia. Zatem, skazanego do zmiany nagannej postawy nie skłonił nawet pobyt w warunkach izolacji więziennej. To oznacza, że wobec skazanego ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna być dokonana w sposób szczególnie wnikliwy.

Uznać należy, że okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego oraz informacji psychologa więziennego i opinii sądowo-psychiatrycznej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy osobowości skazanego, jak skłonności do nadużywania alkoholu i zażywania środków odurzających oraz przywłaszczania mienia, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Zauważyć w tym miejscu trzeba, że skazany był uprzednio 2-krotnie warunkowo zwalniany, w 2006r. i 2012r. Jedną z okoliczności ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12.01.2005r. sygn. AKzw 1161/04, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22.07.2007r. sygn. AKzw.982/07, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.10.2012r. w sprawie II AKzw (...), że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt, że skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa pomimo uprzedniego warunkowego zwolnienia. To oznacza, że uprzednio ustalona pozytywna prognoza kryminologiczna była nietrafna. Nadto fakt ten rzutuje na ocenę jego postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Zatem, postawa skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi, okolicznościami popełnionych przestępstw.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody, nie pozwalają na wysnucie wniosku, że skazany na obecnym etapie wykonywania kary ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, uznając za celowy dalszy pobyt skazanego w zakładzie karnym, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

Na podstawie art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.